

कोटर् P. 6, 3, 117. 8, 4, 4 (N. eines Baumes?). gaṇa ग्रामादि zu P. 4, 2, 80. 1) m. n. TRIK. 3, 5, 11. Baumhöhle AK. 2, 4, 4, 13. H. 1122. मकाक-कारवृष्टि इन्द्रियाङ्कुरकोटर्: MBH. 14, 1328. सुच. 1, 133, 9. MĀLAV. 60. ÇĀK. 14. RĪT. 1, 26. PAÑKAT. 104, 7. 11, 2. 211, 11. तस्या (मकाशम्याः) मक-त्कोटर्मस्ति 97, 16. शमीकोटर् 23. 25. HIT. 18, 7. 20, 11. सर्प PAÑKAT. 53, 4. Höhle überh.: कृत्कोटर्गुहासीने वासुदेवम् MĀK. P. 8, 230. कोट्वी-वोस्तनकोटर् RĪGĀ-TAR. 3, 439. — 2) f. ई a) eine nackte Frau AK. 2, 6, 1, 17, Sch. (nach ÇKDR. Lesart des Textes und कोट्वी eine von einem Schol. aufgeführte Form). — b) ein Bein. der Durgā AK., Sch. ÇKDR. — Vgl. कोट्वी, कोट्वी, कोट्वी.

कोट्रावण कोटर् + वन mit Dehnung des Auslauts) n. P. 6, 3, 117. 8, 4, 4. Hier ist कोटर् wohl als N. eines Baumes aufzufassen. Vgl. कोटर्.

कोट्वी f. 1) eine nackte Frau AK. 2, 6, 1, 17. H. 534, v. l. — 2) eine Form der Durgā (in nackter Gestalt) DĀR. im ÇKDR. HARIV. LANG. I, 216. 249. VP. 393. — Vgl. कोटरी, कोट्वी, कोट्वी.

कोटाय्, कोटयैते denom. von कोटा P. 3, 1, 17. Vārt. 1.

कोटि (Up. 4, 119) und कोटी (von 1. कुट् f. 1) das gekrümmte Ende des Bogens, der Krallen u. s. w.; äusserste Spitze überh. AK. 2, 8, 2, 61. 3, 4, 14, 70. 9, 40. H. 1013. an. 2, 86. MED. r. 9. धनुकोट्या MBH. 1, 195. 1675. 3, 1598. 11701. BENF. Chr. 29, 27. PAÑKAT. 120, 23. 121, 1. 2. RAGH. 11, 81. BHĀG. P. 1, 18, 30. उन्नतकोटिरिन्दुः (Hörner des Mondes) MĀK. 44, 22. ÇĀK. Ch. 62, 8. KUMĀRAS. 2, 26. श्येनवायकोटि RAGH. 7, 43. PRAB. 67, 2. शाखा नवाङ्कुरकोटयः BHART. 1, 33. तणकोटि MĀK. P. 24, 7. ततो मा लघुकाष्ठधिरूढ दत्तैरुपयो गृहीतकोटिविभागं तत्र मरुमि निनयत्म् PAÑKAT. 76, 19. कर्पकोट्या पातितनलाटः 217, 22. अङ्गदकोटि RAGH. 6, 14. शितकोटिना कुलिशेन 9, 12. सितदत्तकोट्या BHĀG. P. 3, 13, 32. स्तनकोटि RAGH. 8, 36. खट्वाङ्कोटो ÇĀNTIÇ. 1, 27. — 2) äusserste Spitze, der höchste Grad, = उत्कर्ष, प्रकर्ष AK. 3, 4, 9, 40. H. an. MED. प्रमाणकोट्या (?) विश्वस्तं तथा सुप्तं वृकोदरम् MBH. 3, 342. 1, 2241. (मित्रे) परमस्त्रेकोटिमाश्रिते PAÑKAT. 76, 8. — 3) कोटिद्वय die zwei Endpunkte, die zwei Alternativen: कार्यमकार्यं चेति कोटिद्वयम् Sch. zu KAP. 1, 134. — 4) die äusserste Zahl im ältern Zahlensystem (vgl. ALBYROUNY bei REINAUD, Mém. sur l'Inde 302), zehn Millionen AK. 3, 6, 3, 24. TRIK. 3, 3, 93. H. 873. H. an. MED. SIDDH. K. 250, b, 11. शतं शतसहस्राणां कोटिमाङ्कमनीषिणः R. 6, 4, 56. योनिकोटिमकुम्भेषु M. 6, 63. JĀG. 3, 103. MBH. 3, 5063. 13, 2677. 14, 2663. ARG. 5, 11. N. (BOPP) 20, 10. R. 1, 13. 52. 43, 34. 4, 37, 24. 25. VIÇV. 3, 11. 20. PAÑKAT. III, 186. RAGH. 12, 82. RĪGĀ-TAR. 4, 189. LALIT. 13. 67. H. 38. 127. 129. कोटिकोम GRHJASAMG. 1, 8. AV. PARIÇ. in Verz. d. B. H. 91 (31). BHAVISHJOTT. P. ebend. 136 (138). — 5) the complement of an arc to 90°. — 6) the side of a right angled triangle KĀLAS. 361 bei HAUGHTON. — 7) N. einer Pflanze (s. कोटिवर्षा) AK. 2, 4, 4, 21, Sch. ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. कालकोटि, तुलकोटि.

कोटिक (von कोटि) 1) adj. f. घ्रा die äusserste Spitze von Etwas bildend, am Ende eines comp.: मानुषकोटिका eine Prinzessin PAÑKAT. 44, 25. BENF. ein Wurm von einem Menschen. — 2) m. a) (sc. मण्डूक) eine Art Frosch SUCH. 2, 290, 7. — b) ein best. Insect, Coccinelle (vgl. कोटिर्) ĠATĀDH. im ÇKDR. — c) N. pr. eines Fürstensonnes (s. कोटिकास्य) MBH. 3, 15586.

कोटिकर्षा (को + कर्षा) N. pr. eines Mannes (?) BUAN. Intr. 46, N.

कोटिकास्य (कोटिक + आस्य) m. N. pr. eines Sohnes des Königs Suratha MBH. 3, 15593. 15582. 15587 (v. l. DRAUP. 1, 12. 17. 2. 6: कोटिका-स्य). — Vgl. कोटिक 2, c.

कोटिजित् (को + जित्) m. ein Besieger von zehn Millionen, ein Bein. des Dichters Kālidāsa TRIK. 2, 7, 26.

कोटिज्या (को + ज्या) f. the cosine of an angle, in a right angled triangle WILS.

कोटितीर्थ (को + ती) m. N. pr. eines Tirtha MBH. 3, 4091. 5087.

कोटियात्र (को + पात्र) n. Steuerruder H. 879.

कोटियाल m. VET. 13, 11. fgg. wohl nur fehlerhaft für केट्टियाल (s. o. केट्टी).

कोटिमत् (von कोटि) adj. mit einer Spitze versehen: कुलिशं मघेनः ÇĀK. 183.

कोटिर् (wie eben) m. 1) die hornartig auf dem Scheitel aufgebundenen Haare (जटा) TRIK. 2, 6, 32. Vgl. कोटीर्. — 2) Ichneumon. — 3) Coccinelle (vgl. कोटिक). — 4) ein Bein. Indra's H. an. 3, 545. MED. r. 145.

कोटिवर्ष (को + वर्ष) 1) n. N. pr. einer Stadt an der Koromandel-Küste ÇABDAR. im ÇKDR. Vgl. कोटीवर्ष. — 2) f. घ्रा N. einer Pflanze, Medicago esculenta Rottl. Roxb. (Trigonella corniculata Lin.), AK. 2, 4, 4, 21.

कोटिवेधन् (को + वे) adj. die äusserste Spitze treffend so v. a. das Schwierigste zu vollbringen im Stande RĪGĀ-TAR. 1, 110.

कोटिश (von कोटि) m. 1) Egge AK. 2, 9, 12. H. 893. — 2) N. pr. eines Nāga MBH. 1, 2146.

कोटिशम् (wie eben) adv. in einer Anzahl von zehn Millionen: कोटिशश्चैव रत्नानि तस्या गात्रे न्यवेशयत् SUND. 3, 14. R. 4, 33, 31. RAGH. 2, 49. BHĀG. P. 3, 11, 40.

कोटिश्री (को + श्री) f. ein Bein. der Durgā H. c. 54.

कोटीर (von कोटि) m. 1) = कोटिर् 1. ÇKDR. und WILS. angeblich nach TRIK. NAISH. 11, 18 und BALA beim Sch. zu d. St. — 2) Diadem H. 651.

कोटीवर्ष (को + वर्ष) 1) n. = कोटिवर्ष, N. pr. einer Stadt an der Koromandel-Küste (देवीकोट, वाणपुर) TRIK. 2, 1, 17. H. 977. Vgl. कोट्वीपुर. — 2) f. घ्रा = कोटिवर्षा ÇABDAR. im ÇKDR.

कोटीश m. = कोटिश 1. BHAR. zu AK. 2, 9, 12. ÇKDR. H. 893, Sch.

कोट् n. (nach dem Sch. auch m.) Festung H. 973. पुरकोटपालपुरुषाः PAÑKAT. 237, 15. कोटपाल m. H. c. 141. VJUTP. 93. कोटाराजन् (sic) VJUTP. 94. कोटाराज (sic) LALIT. 130. कोटारघट्टः AK. 3, 6, 2, 18 in einem Kapitel, wo die Wörter männlichen Geschlechts ohne Angabe der Bed. zusammengestellt werden, lösen Einige in कोट्-अरघट्ट-रट्ट, Andere in कोटार-घट्ट-रट्ट auf. — Das Wort ist viell. in को + अरट्ट zu zerlegen.

कोटमल्लिक s. BURN. Intr. 199, N. 1.

कोट्वी 1) f. eine nackte Frau ÇABDAR. im ÇKDR. दिग्वासा (nackt) देव-वचनात्प्रातिष्ठद्य कोट्वी ॥ लम्बा नाम महाभागा भागो देव्यान्तयाष्टमः ॥ HARIV. 10721. RĪGĀ-TAR. 3, 439. — 2) ein Bein. der Durgā TRIK. 1, 1, 53. — Das Wort ist viell. in को + आर्तव (ट्व = त्व wie in कुट्व = कर्त) die monatliche Reinigung zu zerlegen und würde demnach urspr. be-